

[Socialministeren.]

loven, og derefter sige noget om reglerne om klage til den sociale ankestyrelse og til domstolene. De særlige regler om foreløbige beslutninger skal jeg komme ind på senere.

Allerførst vil jeg sige, at det må tillægges den allerstørste vægt, at børneværnene foretager en meget grundig undersøgelse, før der træffes beslutning om hjælpeforanstaltninger. Dette er den vigtigste garanti for, at man når frem til den bedste løsning i den enkelte sag, og jeg kan i denne forbindelse oplyse, at det i bistandsloven er fastsat som en hovedbetingelse for, at hjælpeforanstaltninger kan gennemføres mod forældrenes ønske, at hjælpeforanstaltningen skal være absolut påkrævet af hensyn til barnets velfærd. Dette skal betragtes som en yderligere understregning af, at der skal foretages grundige undersøgelser i den enkelte sag.

De øvrige garantier ligger i, at loven pålægger børneværnene nøje at følge en ganske bestemt fremgangsmåde, når de træffer beslutning om anbringelse af et barn uden for hjemmet mod forældrenes ønske. Beslutningen skal træffes i et møde i børneværnet, og der kræves til en vedtagelse et kvalificeret flertal, idet 2/3 af samtlige medlemmer skal have stemt for beslutningen. Endvidere skal den stedlige underretsdommer tiltræde børneværnet. Dommerens opgave er at yde vejledning om lovens forståelse og anvendelse med hensyn til vurdering af de foreliggende oplysninger. Dommeren skal endvidere som en anden vigtig opgave påse, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser. Videre skal børneværnet tiltrædes af en pædagogisk-psykologisk konsulent, der har til opgave på grundlag af de foreliggende oplysninger om barnets eller den unges personlighed og familiemiljø at vejlede om, hvilke hjælpeforanstaltninger der alt taget i betragtning må anses for bedst egnede til at fremme barnets eller den unges udvikling.

Det er også fastsat i loven, at forældrene og barnet, når det er fyldt 15 år, skal have lejlighed til at udtale sig over for børneværnet, inden der træffes beslutning. Forældrene kan endvidere søge bistand hos tredjemand, der kan give møde i børneværnet.

Når en beslutning er truffet af børne-

værnet, skal forældrene have meddelelse herom, og de skal underrettes om adgangen til at indbringe afgørelsen for den sociale ankestyrelse og om fristerne for dette.

Disse regler skal — og det vil jeg gerne understrege igen — følges meget nøje i hvert enkelt tilfælde. Jeg vil også gerne fastslå, at børneværnene skal være opmærksomme på, at såvel børnene som forældrene i disse sager befinder sig i en ganske særlig situation, der forpligter børneværnene til at vise forståelse og yde hjælp ud over, hvad der følger af lovens regler, og jeg kan tilføje, at jeg har indskærpet dette i et cirkulære, som jeg har udsendt til kommunerne om bistandslovens regler på dette område.

Klager over børneværnets afgørelse om anbringelse af et barn uden for hjemmet uden samtykke fra forældrene kan indbringes for den sociale ankestyrelse inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om beslutningen. Ankestyrelsen kan se bort fra denne frist, hvis der foreligger en særlig grund til det. Styrelsens afgørelse skal foreligge inden 2 måneder efter, at klagen er modtaget. Samtidig med ankestyrelsens afgørelse skal der gives oplysning om adgangen til at forlange sagen forelagt for domstolene og om fristerne for dette.

Ankestyrelsens afgørelse kan inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, kræves forelagt landsretten. Dette sker ved henvendelse til ankestyrelsen, der har pligt til inden for en meget kort frist at videresende sagen til landsretten. Landsrettens afgørelse kan indbringes for højesteret, når justitsministeriet undtagelsesvis tillader det.

Jeg vil gerne nævne nogle få tal til belysning af omfanget af børns anbringelse uden for hjemmet dels på frivilligt grundlag, dels tvangsmæssigt. I 1965-66 blev der anbragt i alt 6.690 børn uden for hjemmet. Heraf var de 6.188 frivillige og 502 tvangsmæssige. I 1973-74 blev i alt 8.514 børn anbragt uden for hjemmet, heraf 8.034 på frivillig basis og 480 på tvangsmæssigt grundlag. Tiden tillader mig ikke at opremse tallene for de mellemliggende år. Jeg har tidligere meddelt tallene til folketingets socialudvalg, og jeg kan sige, at tendensen er, at der målt i absolutte tal